

Drobne novice. Praški kipar prof. Myslbek je dobil na dunajski umetniški razstavi zlato svetinjo za izložena dela. — Slavni poljski slikar Siemiradzki je poklonil kakovskemu gledališču zaveso, ki je neki takó krasna, da nima nobeno gledališče na svetu jednake. Sam Siemiradzki pravi, da mu je to najlepše delo.

Češka slikarska akademija. Stavbinski svetovalec *Jožef Hlavka*, ustanovitelj češke akademije znanostij in umetnostij, podaril je zopet 100.000 gld., da se ustanovi češka slikarska akademija v Pragi.

Listnica. Poreški. Vaš „sonet“ zasluži, da se nekoliko pobavimo z njim. Vi pojete:

Uzrem nad sabo Febej Apolóna,
Siro(!)mak celi dan požira hrup
In prah, ker sili ga ljubezni up,
Da ziblje voz v drugo stran zatona,

To je res velikansko! Pri nas je zaljubljen mladenič navajen samo ob gotovih urah napraviti svojo promenado in eventualno požirati tudi prah bodisi po Dunajski ali Tržaški prašni cesti in zibati kosti svojega rojstva od jedne cestne strani na drugo, koder se mu zdí bolj ugodno. Vaš „Febej Apolon“ pa dela to ves dan in požira prah, seveda „kozmiški“, in vrhu tega še „hrup“. Pravijo sicer, da vlada tam gôri večna tišina, ampak Vaš Febej je tankih ušes, zakaj

Odpel Marija ave glas je zvona,
Končal sè trudom bog je dan gorjap,

in kakor naš zidar svojo ometačo, tako vrže tudi Vaš bog svoje vajeti ob „Ave Mariji“ iz rok, in

— stokrat plača zemlje ga poljub,
Ko veže ju ljubezni tesna spona.

Tega si sicer ne moremo prav predstavljati, toda to je pač tako, kakor recimo rendez-vous pri nas.

In potem:

Jokaje obledi nad njima zora,
In slednji žarek njenega zastora,
Tresoč se, v zéhajočo noč zaspi.

Zakaj se zora joka, zakaj obledi, zakaj zaspi nje žarek? Ali potolažimo se, zakaj že
— drugo jutro prismehlja aurora,
Zatlé v zlatih iskrah led in gora,
Po ljubi v novo Febej hrepeni.

Ubogi Febej! Zopet gré — prah požirat! —

— Kokràn. „Pevec“ je poln refleksij iz Prešerna; n. pr. že začetek: „Bil nekdaj je pevec vesel ino mlad“. — Gvozdèn. Brezimnih pesmij ne vzprejemamo.

„Ljubljanski Zvon“

izhaja po 4 pole obsežen v veliki osmerki po jeden pot na mesec v zvezkih ter stoji vse leto 4 gld. 60 kr., pol leta 2 gld. 30., četrt leta 1 gld. 15 kr.

Za vse neavstrijske dežele po 5 gld. 60 kr. na leto.

Posamezni zvezki se dobivajo po 40 kr.

Izdajatelj Janko Kersnik. — Odgovorni urednik dr. Ivan Tavčar.
Upravništvo »Národna Tiskarna« Kongresni trg št. 12, v Ljubljani.

Tiska »Národna Tiskarna« v Ljubljani.